ECLI:LV:ZRT:2020:0617.173046920.1.S

Lietas Nr.173046920
Lietas arhīva Nr. 1-0469-20/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2020. gada 17. jūnijā

1. Zemgales rajona tiesas
2. tiesnese J.Bebriša,
ar tiesas sēdes sekretāri I.Šali,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/, personas kods /personas kods/, deklarētās dzīvesvietas adrese /adrese/ Aizkraukles novads, pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta trešajā daļā.

Aprakstošā daļa

2020. gada 1.jūnijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors G. Linmeijers sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC429290 par to, ka 2020. gada 1.jūnijā plkst. 02.30 apdzīvotā vietā Aizkrauklē, Gaismas ielā 35, pie Iga centra stāvlaukumā /pers. B/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,38 promiles, kas konstatēta ar alkometru AlcoQuant 6020, Nr.107533.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunkts un atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta trešajā daļā.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk – Iestādes) pārstāvis un pārkāpējs /pers. B/ uz tiesas sēdi Zemgales rajona tiesā 2020.gada 17.jūnijā plkst.14.00 neieradās.

Iestādei un pārkāpējam par tiesas sēdi paziņots Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta kārtībā, 2020.gada 3.jūnijā Iestādei nosūtīta tiesas pavēste uz elektroniskā pasta adresi *(lietas 1.lapa),* bet /pers. B/ izsniegta personīgi 2020.gada 3.jūnijā *(lietas 1.lapa).*

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[2] pantā noteikts, ka Iestādei administratīvā pārkāpuma tiesvedības procesā ir tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[11] panta pirmā daļa nosaka, ja lietu nav iespējams izskatīt sakarā ar to, ka uz tiesas sēdi nav ieradusies kāda persona, tiesa pieņem lēmumu par lietas izskatīšanas atlikšanu.

Ne pie administratīvās atbildības saucamā persona, ne Iestāde nav paziņojuši par neierašanās iemesliem un nav lūguši atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietu ir iespējams izskatīt bez /pers. B/ un Iestādes pārstāvja klātbūtnes. Tiesnese secina, ka, neierodoties uz tiesas sēdi, /pers. B/ un Iestāde nav vēlējušies izmantot tiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.un 289.[2] pantā noteiktās tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Tiesas sēdē 2020.gada 3.jūnijā /pers. B/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzina un paskaidroja, ka šī gada 1.jūnijā ar draugiem braukāja ar mašīnu, viņš bija pasažieris, sēdēja blakus. Brauca no Sērenes uz Aizkraukli, iebrauca "Iga centrs" stāvlaukumā. Draugs ar automašīnu/TL marka/ sāka driftot (saulītes griezt), tas pievērsa policijas uzmanību. Draugs apstājās, tad policija vēl nebija piebraukusi. Šoferis bija piegājis pie otras mašīnas parunāt, viņš pārkāpa uz vadītāja sēdvietu, mašīna bija noslāpēta, atlaida rokas bremzi joka pēc, lai paskatītos ko draugs darīs, ka mašīna sāks ripot. Tad pamanīja, ka policija brauc, norāva rokas bremzi, no bailēm pārleca uz blakussēdētāja vietu, tāpēc ka nobijās, nezināja ko tajā brīdī darīt. Viņš bija pie stūres apsēdies, bet mašīna bija noslāpēta, motors nebija iedarbināts, atlaida rokas bremzi tā ka mašīna sāka ripot, atpakaļ norāva rokas bremzi tad, kad pamanīja policiju. Saprata, ka policijas darbinieki padomās, ka viņš vadīja automašīnu alkohola reibumā, tāpēc no bailēm pārleca uz blakussēdētāja vietu. Draugs, kurš vadīja mašīnu, jau bija izkāpis ārā, tad kad viņš piesēdās pie stūres, blakus apsēdās otrs draugs, kurš sēdēja mašīnas aizmugurē. Tad kad draugs izkāpa no mašīnas parunāt un uzpīpēt, viņš iesēdās vadītāja sēdvietā. Tur bija neliels kalniņš, rokas bremzi atlaida un mašīna sāka ripot. Pajokoja nezināmā vietā, nezināmā laikā. Pats nebrauca ar savu auto, brauca draugs. To visu var apliecināt jebkurš draugs - /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/. Pie stūres bija /pers. E/, /pers. C/ blakus sēdēja. /pers. B/ lūdza atlikt lietas izskatīšanu, lai uzaicinātu minētās personas kā lieciniekus.

Liecinieks Gundars Linmeijers tiesas sēdē 2020.gada 17.jūnijā liecināja, ka strādā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunāko inspektoru. 1.jūnijā veica dienesta pienākumus kopā ar inspektoru R. Masiuli ar dienesta transportlīdzekli *Opel Mokka*. Ap plkst. 02.25 bija izkāpuši no dienesta transportlīdzekļa pie Aizkraukles

policijas iecirkņa un sadzirdēja, ka no tirdzniecības Iga centra puses dzirdamas transportlīdzekļu bremzēšanas vai sānslīdes riepu skaņas. Devušies uz Iga centru Gaismas ielā. Tuvojoties tam pamanījuši, ka stāvlaukumā stāv divi transportlīdzekļi un tuvojoties tuvāk viens no transportlīdzekļiem uzsācis kustību un pēc dažiem nobrauktajiem metriem apstājies. No transportlīdzekļa priekšā sēdošais pasažieris strauji izkāpa no tā un pie stūres sēdošais vadītājs pārsēdās priekšā sēdošā pasažiera vietā. Nekavējoties devušies pie apstājušā transportlīdzekļa. Kolēģis R. Masiulis piegājis pie transportlīdzekļa vadītāja, kurš bija pārsēdies priekšā sēdošā pasažiera vietā. Sarunas laikā no personas sajuta alkohola smaku un uzaicināja doties uz dienesta transportlīdzekli, lai noskaidrotu personību un veiktu alkohola pārbaudi uz vietas. Persona bija /pers. B/. Veica alkohola pārbaudi izelpas gaisā uz vietas ar alkometru, kura mērījumi uzrādīja promiles. Sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē. Pārkāpums tika fiksēts ar dienesta transportlīdzeklī uzstādīto video iekārtu, kur viss ir labi redzams. /pers. B/ neko nepaskaidroja, tikai teica, ka neesot vadījis transportlīdzekli.

Motīvu daļa

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pants nosaka, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj jautājumus, vai ir noticis administratīvs pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai persona ir sodāma par administratīvo pārkāpumu, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, kāds sods piemērojams personai, vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem u.c. izņemtām lietām, garantijas naudu.

Noklausoties tiesas sēdēs /pers. B/ paskaidrojumus, liecinieka G. Linmeijera liecības un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesnese atzīst, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktā noteikts, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas nepārsniedz divus gadus, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem zināms, ka /pers. B/ mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas stāžs ir mazāks par diviem gadiem *(lietas 16.lapa)*.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešo daļu administratīvā atbildība iestājas par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisā vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu nepieciešams konstatēt, ka persona vadījusi transportlīdzekli atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē un izelpotā gaisā vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

No lietai pievienotā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr. NB 370311 un tam pievienotajām alkometra AlcoQuant 6020, Nr.A107533 izdrukām redzams, ka 2020.gada 1.jūnijā plkst. 02.33 un plkst. 02.50 /pers. B/ konstatēta alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,38 promiles. /pers. B/ ar parakstu protokolā un alkometra izdrukās apliecinājis, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem *(lietas 7., 8.lapa)*.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors G. Linmeijers ziņojumā norādījis, ka šā gada 31.maijā no plkst. 20.00 līdz 1.jūnija plkst. 08.30 veicis dienesta pienākumus sabiedriskās kārtības nodrošināšanā un ceļu satiksmes uzraudzībā kopā ar jaunāko inspektoru R. Masiuli ar dienesta transportlīdzekli *Opel Mokka*, valsts reģistrācijas numurs KK2947. Plkst. 02.29 bija izkāpuši no dienesta transportlīdzekļa pie Aizkraukles policijas iecirkņa un sadzirdēja, ka no tirdzniecības Iga centra puses dzirdamas transportlīdzekļu sānslīdes riepu skaņas. Nekavējoties devušies uz Iga centru Gaismas ielā 35. Tuvojoties tam pamanījuši, ka stāvlaukumā stāv divi transportlīdzekļi un tuvojoties tuvāk viens no transportlīdzekļiem uzsācis kustību un pēc dažiem nobrauktajiem metriem apstājies. No transportlīdzekļa priekšā sēdošais pasažieris strauji izkāpis no tā un pie stūres sēdošais vadītājs viņu acu priekšā pārsēdies priekšā sēdošā pasažiera vietā. Nekavējoties devušies pie apstājušā transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. R. Masiulis piegājis pie transportlīdzekļa vadītāja, kurš bija pārsēdies priekšā sēdošā pasažiera vietā, sasveicinājies un uzsācis sarunu ar viņu. Sarunas laikā no personas sajutis alkoholam raksturīgu smaku un uzaicinājis doties uz dienesta transportlīdzekli, lai noskaidrotu personību un veiktu alkohola pārbaudi uz vietas. Persona bija /pers. B/, personas kods /personas kods/. Veicis alkohola pārbaudi izelpas gaisā uz vietas ar alkometru AlcoQuant 6020. Abās pārbaudes reizēs mērījumi uzrādīja 1,38 promiles. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešās daļas. Fizisks spēks un speclīdzekļi netika pielietoti. Pārkāpums fiksēts ar dienesta transportlīdzeklī uzstādīto video iekārtu. Par notikušo ziņots Valsts policijas Aizkraukles OVS *(lietas 6.lapa)*.

Norādāms, ka lietas materiāliem pievienotajā CD diskā ar videoierakstu, fiksēts /pers. B/ izdarītais administratīvais pārkāpums *(lietas 17.lapa)*.

/pers. B/ lietā nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, bet tiesas sēdē savu vainu noliedza un sniedza liecību pretēju liecinieka G. Linmeijera liecībām, norādot, ka transportlīdzekli vadīja /pers. E/.

Pārbaudot un novērtējot lietā gūtos pierādījumus, tiesnese nepiedod ticamību pārkāpēja /pers. B/ liecībām par to, ka automašīnu vadīja /pers. E/, jo tās ir pilnīgā pretrunā ar tiesas sēdē iegūtiem pierādījumiem, liecinieka G. Linmeijera liecībām un videoierakstā fiksētajam.

Tiesnese atzīst, ka augsta ticamības pakāpe piešķirama liecinieka G. Linmeijera liecībām. Tiesnese norāda, ka policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Šāds viedoklis izteikts arī juridiskā literatūrā *(sk. Litvins G., Aperāne K. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010, 37.lpp., www.providus.lv)*.

Publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu noformētajiem

dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, a priori ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina *(skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedums lietā Nr.116008413).*

Tiesneses rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu bijis neobjektīvs vai nekompetents /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā, vai jebkādā veidā ieinteresēts lietas iznākumā. Tiesas izmeklēšanas laikā nav apstiprinājusies /pers. B/ versija par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, bet automašīnu vadījis /pers. E/, un tiesnese uzskata, ka tie neatspoguļo patiesas ziņas par faktiem un ir sniegti nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības. Tādēļ tiem piedodama neliela ticamība. Tiesnese uzskata, ka /pers. B/ paskaidrojums nav pietiekams, lai atspēkotu pierādījumus, kas norāda, ka 2020.gada 1.jūnijā /pers. B/ izdarījis administratīvo pārkāpumu.

Atbilstoši Satversmes 92. pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai ir jāpierāda personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Kļūdains ir uzskats, ka pastāv princips, kas uzliek tiesnesim pienākumu jebkuras šaubas tulkot par labu pie atbildības saucamajai personai. No kriminālprocesa pamatprincipa - nevainīguma prezumpcijas - izrietošajam principam *in dubio pro reo* (šaubas par labu apsūdzētajam) radniecīgais publiskajā pārvaldē piemērojamais princips *in dubio pro civis* (šaubas par labu cilvēkam) nozīmē, ka iestādei, lemjot par privātpersonai nelabvēlīga lēmuma izdošanu, un tiesai to kontrolējot, pamatotu šaubu gadījumā tās jātulko par labu indivīdam. Ar pamatotām šaubām šī principa kontekstā nav saprotamas jebkuras šaubas, bet gan tādas, kas ir vērstas uz lietas izlemšanai izšķirošiem aspektiem un kuras lietas izskatīšanas gaitā, noskaidrojot un izvērtējot visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, nav iespējams novērst *(salīdzinājumam sk. Senāta 2009. gada 28. augusta lēmuma lietā Nr. SKA- 331-09 13. punktu) (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 22. augusta spriedumu lietā Nr. 142010709 9.3. punktu).*

Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(skat., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 24. maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 17.punktu, 2008. gada 13. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14.punktu un 2009. gada 21. maija sprieduma lietā Nr.SKA-156/2009 9.punktu).*

Tiesnesei nav šaubu par iepriekš spriedumā minēto pierādījumu ticamību. Tiesnese, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar /pers. B/ un liecinieka liecībām atzīst, ka protokolā norādītie faktiskie apstākļi ir pilnībā pierādīti un nepastāv nekādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu pārkāpējam.

Šādos apstākļos, aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesnese atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami, lai novērstu jebkādas šaubas par to, ka tieši /pers. B/ 2020. gada 1.jūnijā plkst. 02.30 apdzīvotā vietā Aizkrauklē, Gaismas ielas 35, pie Iga Centra stāvlaukumā vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,38 promiles, tas ir, pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles, tā pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktu.

Tātad /pers.B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešajā daļā.

Nosakot sodu /pers. B/ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantam, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Tāpat tiesnese ņem vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā definēto soda mērķi, kas ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešās daļas sankcija par šo izdarīto administratīvo pārkāpumu paredz sodu administratīvā aresta veidā no 5 līdz 10 diennaktīm, naudas sodu no 850 līdz 1200 EUR un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem.

Izvērtējot pārkāpēja personību, konstatēts, ka /pers. B/ strādā algotu darbu SIA "MV Tara" par mežizvedēja tehnikas operatoru, apgādībā personu nav, iepriekš administratīvi sodīts *(lietas 14.lapa).*

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34.pantu tiesnese nekonstatē /pers. B/ atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31.pantā noteiktie apstākļi administratīvā aresta nepiemērošanai lietā nav konstatēti.

Ņemot vērā lietā konstatētos soda ietekmējošos apstākļus, tiesnese atzīst, ka /pers. B/ iespējams piemērot minimālo par pārkāpumu paredzēto sodu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta trešās daļas sankciju.

Ministru kabineta 2018. gada 27.novembra noteikumi Nr. 719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmi" 10. punkts nosaka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda ar Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai lielāka par to, pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs. Tā kā /pers. B/ konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz pieļaujamo, tad viņam ir jāsedz izdevumi, kas saistīti ar alkohola ietekmes pārbaudi 15,65 *euro* apmērā.

Automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2020. gada 1.jūnijā, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257. panta pirmo daļu, izņemta un nodota glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrā *(lietas 9., 10., 11., 12.-13. lapa).*

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.^{1} pantu, lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu jānosaka, kas darāms ar pārkāpuma izdarīšanas rīkiem. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa

274.[1] panta 2. punktā noteikts, ka lietas, kuras bijušas lietotas administratīvā pārkāpuma izdarīšanai, ir konfiscējamas vai atdodamas atpakaļ to īpašniekam. No lietā esošās izdrukas no CSDD datu bāzes redzams, ka transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, īpašnieks ir /pers. B/ *(lietas 15.lapa)*. Tiesnese atzīst, ka šī administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā automašīna pēc naudas soda samaksas atdodama tās īpašniekam /pers. B/.

/pers. B/ transportlīdzekļa vadītāja apliecība nav izņemta un nav pievienota lietas materiāliem. Tā kā transportlīdzekļa vadītājam tiek piemērots sods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, tad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 309.panta nosacījumiem, viņam uzliekams pienākums nederīgo transportlīdzekļa vadītāja apliecību 10 dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas nodot Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts policijā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 299.[1] panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē uzliktais naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā no soda uzlikšanas dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29., 31.-34. pantu, 149.[15] panta trešo daļu, 258. panta trešo daļu, 274.[1], 289.[6], 289.[7], 289.[16], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesnese

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. B/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta trešajā daļā un piemērot viņam administratīvo arestu uz 5 (piecām) diennaktīm, naudas sodu 850 EUR (astoņi simti piecdesmit *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Spriedumu izpildei daļā par administratīvo arestu nosūtīt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknim.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanai veiktajām pārbaudēm 15,65 EUR (piecpadsmit *euro* 65 centu) apmērā, nosakot termiņu šo izdevumu labprātīgai samaksai 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt pienākumu /pers. B/ 10 (desmit) dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas nederīgo transportlīdzekļa vadītāja apliecību nodot Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts policijā.

Transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pēc naudas soda nomaksas atdot tās īpašniekam /pers. B/.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas kancelejā - 2020. gada 18.jūnija var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese J. Bebriša